

Först berättar jag dig Jeanno at Din
lilla Löjtnant är på vagt, och at du så-
ledes kan komma Kl. 8 så släpper han
vist en Dig om du vill bära till mig
en Smörgås och flaskorne; om du annars
vill tala vid mig. —

Jag tackar dig för den första blick
du kastade till mig i går; men sedan
du ställt en stund på planen och sedt
ner at Bron, som om du med ögonen
sökt någon, sprang du häftigt bort med
alla rörelser af missnöje och gick under
mit fönster bort utan at kasta en blick
op, liksom det hade varit dig förbudt?
Det är sant at posten ikke tillåter at
jag talar genom fönstret till hvem som helst
men om någon nickar mig vänligen till
skall ingen därför tilltalar. — Et dera
var du ond på dig sjelf — eller på mig.
Svang kan jag ikke tala eller liva: är du
ledsen vid mig så säg det rent ut — och

jag skall liggudera med dig — Sälla
mig sedan mitt uti mit rum och
aldrig mera se igenom fönstret!
glomma at jag drömde om at hafva
en Vän

Jag har best om svar på en för
mig viktig fråga, men smörgåsarne
voro stumma i dag morgons. Jag
har nödvändigt et helt ark papper nödigt;
men det har du glömt.

Batta, goda Johanna! — ledna
inte vid mig. Det kommer en dag då
jag skall bli tacksam! —

Hur går det med Räkningarne?
Värpa för jag heter ingen reda! —

Jag är nyfiken om jag K. D.
i afton — ikke senare — får se min
Jearna! — — — — — din redlige Carl

vis på min Tyffersson; om han ikke ger
afspan skickat jag poliser på honom —
hållra vänligt dit från och dit från